

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/107/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615203374
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6615203374.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D. E., proti žalovanému: F. G. E. H. G. H., E. E. I. XX, XXX XX A., J.: XX XXX XXX, právne zastúpený JUDr. Ing. Norbertom Kašom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Námestie republiky 4, 984 01 Lučenec, v konaní o zaplatenie 1 980,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 11C/103/2015 – 447 zo dňa 25. apríla 2022 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým v poradí druhým rozsudkom vydaným v tomto spore súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie 1 980,- Eur titulom zodpovednosti žalovaného za vady diela – zubných mostíkov s príslušenstvom – úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 16.09.2012 do zaplatenia (I. výrok) a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške náhrady trov konania (II. výrok).

2. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplýva, že v marci roku 2012 sa žalobca dostavil do ambulancie žalovaného za účelom zloženia zubného mostíka a potreby ďalšieho zubného ošetrovania. Hoci žalovaný nebol ošetrovujúcim zubným lekárom žalobcu, na jeho žiadosť mu odstránil zubné mostíky a následne sa s ním dohodol na ďalšom liečebnom pláne. Predmetom tejto dohody bolo vyhotovenie nového horného a dolného zubného mostíka. Po odobratí odtlačkov bol zubnou technikou vyhotovený spodný zubný mostík a žalobcovi nasadený. Následne bol žalobcovi zubnou technikou vyhotovený aj horný mostík, ktorý pred nasadením bol žalobcom skúšaný. Tvrdenie žalobcu, že tento mostík bol pre zistené artikulačné prekážky následne žalovaným obrusovaný nebolo v konaní preukázané. Na výslovnú žiadosť žalobcu nasadil žalovaný horný mostík žalobcovi len dočasným lepidlom, a to pre potrebu jeho ďalšieho odskúšania. Žalobca sa mal podľa pokynov žalovaného dostaviť do zubnej ambulancie na ďalšie zubné ošetrovanie a nalepenie horného zubného mostíka trvalým lepidlom. Žalobca ambulanciu žalovaného od 16. 04. 2012 viac nenavštívil. S riešením svojho zubného problému sa následne obrátil na zubných lekárov v Maďarsku. Odlepený horný zubný mostík žalobca zabalil do obálky a dňa 13. 09. 2012 zaslal žalovanému spolu s výzvou na vrátenie sumy 720,- Eur za dolné mostíky a 960,- Eur za horné mostíky. Uvedené sumy žiadal vrátiť do 3 dní na svoju adresu alebo na bankový účet. V liste zároveň uviedol, že vracia len horné mostíky a dolné vráti potom, ako mu budú vyrobené nové iným lekárom.

3. Žalobca vrátil žalovanému v obálke spolu s listom zo dňa 13.09.2012 len vyhotovený horný mostík, dolný mostík, za ktorý sa rovnako domáha vrátenia finančného plnenia od žalovaného mu prisľúbil vrátiť až dodatočne, prípadne na súdnom pojednávaní. Žalovaný na pojednávaní konanom dňa 25.04.2022 poukázal na to, že žalobca mu ním vyrobený dolný mostík dosiaľ nevrátil, ani ho nepredložil v priebehu súdneho konania za účelom jeho posúdenia a vypracovania znaleckého posudku o vadnosti protetickej náhrady. Túto skutočnosť žalobca v konaní nerozporoval a opak tohto tvrdenia ani nepreukazoval.

4. Vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 11.04.2016 zubná sestra žalovaného uviedla, že sa žalobca do zubnej ambulancie žalovaného dostavil bez odporúčania a akejkoľvek dokumentácie. Požadoval vyšetrenie a riešenie jeho zubného problému. Neoblomne naliehal, aby bol prijatý a ošetrený i napriek tomu, že žalovaný mu odporučil, aby sa prihlásil podľa príslušnosti trvalého bydliska u svojho zubného lekára. Žalobca požadoval od žalovaného zloženie fixnej zubnej náhrady, pretože bol s prácou predchádzajúceho zubného lekára nespokojný. Žalovaný následne sňal zubnú náhradu a žalobca potvrdil svojim podpisom, že výkon bol prevedený na jeho podnet. Pred začatím ďalších prác bol žalobcovi navrhovaný postup, voči ktorému nemal nijaké námietky. Všetky úkony boli zdokumentované a aj snímky modelov. Všetky pripomienky zo strany žalobcu mu boli náležite vysvetlené vzhľadom k jeho neodborným požiadavkám. Pri poslednej skúške boli všetky požiadavky klienta splnené, čím mohlo dôjsť k poslednej fáze finalizácie fixnej náhrady. Pri poslednej návšteve malo dôjsť k trvalému nasadeniu fixnej náhrady, no žalobca to odmietol a trval len na dočasnom nasadení. Jeho požiadavka bola akceptovaná a jeho podpisom aj potvrdená. Následne mu bolo vysvetlené, aby sa dostavil k trvalému nasadeniu náhrady podľa svojho zväženia a rozhodnutia, ale v čo najkratšej dobe. Po dočasnom nasadení sa žalobca do ambulancie žalovaného viac nedostavil.

5. Zo stanoviska zubnej techniky, ktorá mostíky vyrobila, vyplýva, že konštrukcie mostíkov boli dobre zrealizované, čím sa dosiahol dobrý funkčný stav a zubno-technické výrobky boli individuálne vyhotovené podľa odtlačkov a modelov. Žalobca sa na kontroly napriek poučeniu vôbec nedostavil, preto nebolo možné reagovať na jeho reklamáciu. Od 16.04.2012 ho zubná technička nevidela a neumožnil jej teda posúdiť stav mostíkov. Zubná technika považuje konštrukciu kovového mostíka a fazety za neporušené, vyhovujúce užívaniu a plne funkčné.

6. Slovenská komora zubných technikov vo svojom vyjadrení uviedla, že materiál použitý pre zubnú techniku je inertný voči ľudskému organizmu, prevedenie mostíkov je štandardné, doteraz bežne používané a ľudia sú schopní ho dlhé roky nosiť. Žuvacie plošky priložených mostíkov sú ploché a prispôsobené mostíkom v protifahlej sánke. Jedná sa o použiteľnú zdravotnícku pomôcku, ktorá je schopná plniť svoju funkciu. Zubné náhrady sú zdravotnícke pomôcky vyhotovené na mieru výhradne pre konkrétneho pacienta, preto nie je možné ich použitie pre iného pacienta.

7. Žalobca sa v priebehu konania žiadosťou zo dňa 09. 05. 2016 (viac ako 4 roky od poskytnutia stomatologického ošetrenia) obrátil na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a požadoval prešetriť poskytnutie mu zdravotnej starostlivosti zo strany žalovaného v období od 01. 02. 2012 do 30. 04. 2012. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou v protokole č. 1039/2016 o vykonanom dohľade na diaľku uzavrel, že výkonom dohľadu zistil, že postup dohliadaného subjektu – žalovaného pri poskytovaní zdravotnej stomatologickej starostlivosti pacientovi – žalobcovi v dohľadanom období bol správny. Zdravotná starostlivosť bola poskytnutá v súlade s § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (viď protokol č. 1039/2016 na č. I. 126 spisu).

8. Z písomného znaleckého posudku a výsluchu F. K. C., L., znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, stomatológia vyplynulo nasledovné:

9. Mostíky boli zhotovené zo štandardného, kvalitného a certifikovaného materiálu. Oba sú fazetované a zhotovené tak, že je kombinovaný kov so živcou, pričom tieto použité materiály a ich kombinácia zodpovedá úrovni medicínskeho poznania v roku 2012. Okuzálne plochy mostíkov sú však veľmi hladké, bez ryhovania a bez hrbolčekov, čo nezodpovedá celkom úrovni medicínskeho poznania v roku 2012. Tieto hladké plochy mostíkov bez ryhovania a bez hrbolčekov nie sú až takou vadou, ktorá by bránila žalobcovi jesť jedlá okrem kašovitej stravy tak, ako to uvádza žalobca, avšak určité rýhovanie na mostíkoch by malo byť. V prípade zhryzu žalobcu, ako to vo svojej správe uviedol i doc. F. M., ktorý dňa

18.06.2015 žalobcu vyšetril a mal možnosť jeho náhrady v ústach vidieť v artikulácii, poukázal na to, že pacient potrebuje fixné mostíky s fazetovaním, fotokompozitnými kvalitnými živcami a vyartikulovateľné jemne, bez výrazných hrbolčekov, ktoré potom blokujú žuvacie pohyby sánky tak, aby ich mohol používať pri jedení. Znalec teda konštatuje, že z uvedeného vyjadrenia F. M. vyplýva, že nejaké výrazné hrbolčeky a výrazné ryhovanie by u žalobcu neboli na mostíkoch vhodné, preto ploché žuvacie plochy mostíkov nie sú až takou vážnou chybou, ktorá by vylučovala ich používanie žalobcom.

10. Znalec síce konštatoval prebrúsenie zubnej náhrady – korunkovej časti v mostíku zuba č. 23 a aj odbrúsenie kovu v oblasti hryzacej hrany až je viditeľná živica, ako aj to, že takéto defekty na novom zhotovenom mostíku nesmú byť, no z medicínskeho hľadiska sa v tomto prípade nedá presne zistiť, či k defektom došlo obrusovaním mostíka po jeho zhotovení žalovaným pri pokuse o zlepšenie artikulácie mostíka, alebo obrusovaním inými lekármi, pretože žalobca navštívil aj ďalších, iných zubných lekárov po zhotovení uvedených mostíkov.

11. Žalovaný v konaní poprel, že mostíky obrusoval. Uviedol, že v čase, kedy mu boli zubné mostíky vrátené v obálke, ich doručil komore zubných technikov, ktorá nekonštatovala nijaké prebrúsenie, ani nijaký takýto defekt, ktorý uviedol znalec.

12. Znalec ďalej uviedol, že v prípade zhotovenia mostíka je však dôležité aj to, ako sú mostíky zaradené do správnej artikulácie chrupu. Preto považoval vyjadrenie Slovenskej komory zubných technikov za nekomplexné, pretože neobsahuje hodnotenie, či bola správne urobená artikulácia. Znalec vo svojom znaleckom posudku viackrát konštatoval, že žalobcom uvádzané problémy po nasadení zubných mostíkov (na ľavej strane zuby neboli v dotyku; túto situáciu lekár údajne riešil tak, že obrusoval zo zubov na pravej strane, čoho dôsledkom bolo, že okrem zubov č. 6 na oboch stranách nič nebolo v dotyku, medzi zuby bezproblémovo vedel zasunúť drevenú zápalku do medzier a voľne s tým vedel pohybovať medzi ľavými a pravými zubami až po 5 na obe strany) nasvedčujú skutočnosti, že uvedené mostíky u žalobcu pravdepodobne neboli správne zhotovené v zmysle ich správnej artikulácie („vyartikulovania“), no či tomu tak bolo aj v skutočnosti sa už podľa znalca nedá určiť. Na to, aby túto skutočnosť vedel potvrdiť, musia byť študijné, ale i pracovné modely uložené - upevnené na základe správneho zaznamenania medzičelustných vzťahov lekárom v tzv. artikulátore, ktorý nemal k dispozícii. Artikulátory sú totiž rôzne, sú od rôznych výrobcov a aby sa dala táto otázka posúdiť, musel by byť k dispozícii ten typ artikulátora, ktorý bol použitý pri zhotovovaní konkrétnej protetickej práce v roku 2012. Preto sa k tejto otázke dokázal vyjadriť iba nepriamo na základe toho, čo mu bolo uvedené zo strany žalobcu, kedy problémy, ktoré žalobca popísal, je možné priradiť práve k nesprávnemu vyartikulovaniu zubnej náhrady. Znalec podožkoval, že aj keby mal pôvodný artikulátor k dispozícii, po skončení práce sa modely skladajú z artikulátora preč, sadra sa rozláme a už ex post aj keby chcel zreprodukovať túto prácu, môže dôjsť k chybe vo výške artikulácie a už nie je možné dostať jednoznačný stopercentný záver. So stopercentnou istotou by vedel potvrdiť, či zubné náhrady žalobcovi sedeli alebo nie len vtedy, ak by urobil vyšetrenie pacienta tesne pred obrusovaním zubov a tesne po založení zubných náhrad. Znalec tiež poukázal na to, že pri kontrolnom vyšetrení mal žalobca v ústach iba zvyškový chrup, ktorý je už diametrálne zmenený a nekorešponduje so stavom chrupu, ktorý mal žalobca v čase zhotovenia protetických náhrad v roku 2012. Vzhľadom k tomu sa už v súčasnosti nedá presne a jednoznačne zrekonštruovať stav chrupu a jeho artikulácia v čase po zhotovení mostíkov, aj keby mal pôvodný artikulátor k dispozícii.

13. Na základe takto vykonaného dokazovania s poukazom na ust. § 1, § 2 ods. 1, § 7 ods. 1 písm. a), § 17 ods. 1 až 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej aj „zákon o zdravotnej starostlivosti“), § 499, § 644, § 645, § 646 ods. 1 a § 649 Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej aj „O. z.“) súd prvej inštancie dospel k nasledovným záverom:

14. Pokiaľ žalobca v konaní vyjadril nespokojnosť so stomatologickým ošetrením u žalovaného, ktoré považoval za nekvalitné, k tomu súd prvej inštancie uviedol, že správnosť poskytnutia zdravotnej starostlivosti sa prešetruje osobitným postupom upraveným zákonom o zdravotnej starostlivosti, nespadá pod zodpovednosť za vady diela podľa Občianskeho zákonníka, pričom kompetentný orgán preveril poskytovanú starostlivosť žalobcovi a nijaké nedostatky nezistil. Vzhľadom na uvedené správnosť poskytnutia zdravotnej starostlivosti nemôže byť predmetom tohto civilného sporového konania. Súd prvej inštancie uzavrel, že v civilnom súdnom konaní sa možno domáhať len nárokov zo zodpovednosti za vady podľa Občianskeho zákonníka.

15. Ďalej bol súdom prvej inštancie podaný výklad ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich zmluvu o zhotovení veci na zákazku, práva zo zodpovednosti za vady v závislosti od toho, či sa jedná o vady odstrániteľné alebo neodstrániteľné a či je možné vec napriek týmto vadám ďalej užívať a právne účinky platného odstúpenia od zmluvy. Mal za to, že pokiaľ žalobca považuje protetické náhrady – horné a dolné zubné mostíky vyrobené na mieru za nepodarky, požaduje zaplatenie sumy 1 980,- Eur titulom zodpovednosti za vady diela – veci zhotovenej na zákazku. Súd prvej inštancie súc viazaný právnym názorom vysloveným Krajským súdom v Banskej Bystrici ako súdom odvolacím v uznesení č. k. 17Co/107/2019 – 215 zo dňa 29.06.2020, ktorým bol zrušený v poradí prvý v spore vydaný rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 11C/103/2015 – 175 zo dňa 08.10.2018 mal v prvom rade za to, že žalobca listom zo dňa 13.09.2012 označeným ako „vrátenie nepodarených zubných mostíkov – výzva pred podaním súdnej žaloby“ uplatnil vady diela – zubných mostíkov riadne a včas. Žalobca v liste dostatočným spôsobom popísal vady zubných mostíkov a z titulu zodpovednosti za tieto vady si uplatnil právo na vrátenie ceny diela v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Predmetom dokazovania v konaní tak bolo splnenie zákonných predpokladov na odstúpenie od zmluvy, t.j. či žalobca mal právo na zrušenie zmluvy a vrátenie ceny diela.

16. Súd prvej inštancie poukázal na to, že ak objednávateľ zruší zmluvu o zhotovení veci na zákazku, zhotoviteľ je povinný vrátiť objednávateľovi zaplatenú cenu, proti povinnosti zákazníka vrátiť zhotoviteľovi vyrobené veci na zákazku, v tomto prípade protetické náhrady. Zrušením zmluvy vzniká totiž medzi objednávateľom a zhotoviteľom právny vzťah bezdôvodného obohatenia, tzn. že každý z účastníkov zmluvy je povinný vrátiť druhému účastníkovi všetko, čo mu bolo podľa nej plnené (§ 457 Občianskeho zákonníka). Keďže žalobca doposiaľ žalovanému dolný mostík nevrátil, nároku žalobcu na vrátenie zaplatenej ceny za dolný mostík vo výške 720,- Eur nebolo možné vyhovieť, a to ani v prípade preukázania vady protetickej náhrady, nakoľko sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne neobohatil, keďže protetickú náhradu žalobcovi na základe uzatvorenej zmluvy o zhotovení veci na zákazku vyhotovil a žalobcovi aj odovzdal (založil a ukotvil do ústnej dutiny). Preto žalobcovi nárok na vrátenie protiplnenia do rozhodnutia súdu nevznikol.

17. S poukazom na prejednaciu zásadu, ktorou sa riadi civilné sporové konanie a teóriu dôkazného bremena bol súd prvej inštancie názoru, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne jeho tvrdení o existencii vád diela – u dolného zubného mostíka už tým, že ho nepredložil a na základe výsledkov dokazovania ani horného zubného mostíka, o ich nefunkčnosti ako nevyhnutných predpokladov uplatnenia zodpovednosti žalovaného za vady diela. Poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, najmä stanovisko Slovenskej komory zubných technikov, ako aj výsledky znaleckého dokazovania, z ktorých vyplýva, že nebola (jednoznačne) preukázaná vada spočívajúca v nesprávnej artikulácii chrupu pri výrobe mostíkov a pokiaľ ide o vadu spočívajúcu v zbrúsení (horného) zubného mostíka, nebolo preukázané, že túto vadu spôsobil a zodpovedá za ňu žalovaný. Za hlavný dôvod nepreukázania týchto vád zo strany žalobcu považoval skutočnosť, že žalobca si protetickú zubnú náhradu - horný mostík u iného lekára nechal zložiť bez toho, aby bol stav protetickej zubnej náhrady zdokumentovaný a odborne posúdený ešte v čase, kedy sa nachádzala v ústnej dutine žalobcu, a teda svojim neštandardným spôsobom riešenia reklamácie (sňatie zubnej náhrady iným lekárom a jej zaslanie v liste žalovanému) sa fakticky obral o možnosť preukázať svoje tvrdenia o vadnosti zubných náhrad v súdnom konaní. Zo súdneho spisu je zrejmé, že žalobca navštívil niekoľko zubných lekárov, ktorými sa nechal ošetriť, prípadne si vyhotoviť nové protetické zubné náhrady, čím dochádzalo k neustálej zmene stavu chrupu u žalobcu. Aj vzhľadom na popretie vedomosti o akýchkoľvek vadách na zubnom mostíku a akéhokoľvek zásahu vrátane brúsenia zubnej náhrady zo strany žalovaného, nie je už možné ex post tvrdenia žalobcu preukázať.

18. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, nepreukázal svoje tvrdenia o neodstrániteľných vadách spočívajúcich v nefunkčnosti zubnej náhrady, v dôsledku ktorých by mohol od zmluvy so žalovaným odstúpiť a požadovať vrátenie zaplateného finančného plnenia, preto žalobu opätovne (aj v poradí druhým v spore vyhláseným rozsudkom) ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

19. O nároku strán sporu na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej aj „C. s. p.“) vzhľadom na plný úspech

žalovaného v konaní. Dodal, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za nesprávne podľa obsahu odvolania z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. c), f) a h) C. s. p., t. j. z dôvodov, že rozhodoval vylúčený sudca; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca na úvod odvolania opätovne nesúhlasil s vyjadreniami žalovaného v konaní pred súdom prvej inštancie uvedenými v bodoch 2. a 4. odôvodnenia napadnutého rozsudku, opätovne napádal správnosť poskytnutia zdravotnej starostlivosti zo strany žalovaného, nesúhlasil so stanoviskom Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, trval na tom, že mostík na ľavej strane - zub č. 23 už bol pri výrobe prebrúsený a zaplátaná diera iným materiálom, že žalovaný mostíky obrusoval dole na pravej strane, ako aj na tom, že na žiadnu kontrolu sa nemal dostaviť, pretože práca bola vykonaná od začiatku zle, chyby neboli odstránené, takže nebolo čo kontrolovať a ani podľa znalca nič voči žalovanému neporušil.

21. Žalobca v odvolaní opätovne podal výpočet sumy 1 980,- € uplatňovanej v tomto konaní (nakoľko zo zvukového záznamu z pojednávania pred súdom prvej inštancie konaného dňa 25.04.2022 vyplýva, že tento výpočet uviedol už vtedy), ako preddavku na zhotovenie mostíkov a koruniek (300,- Eur) a doplatku za zhotovené náhrady (720,- Eur + 960,- Eur). Uviedol, že 16 členov mostíkov stálo 1 920,- Eur (1 člen 120,- Eur), pričom preddavok zaplatil aj za 2 nedodané korunky (ako 25% ceny koruniek, t.j. 60,- Eur), ktorý mu nebol vrátený.

22. Žalobca taktiež namietal, že by viazal vrátenie dolných mostíkov na výrobu nových iným zubným lekárom, uviedol, že správne znie, že dolné mostíky vráti potom, keď mu ich iný zubný lekár odstráni z jeho zubov, nakoľko boli prilepené trvalým lepidlom, preto si ich sám dole dať nevedel.

23. Žalobca nepovažoval vyjadrenie Slovenskej komory zubných technikov za relevantné, nakoľko na ňom nebolo uvedené meno pacienta, nevie, komu boli vyhotovené posudzované mostíky a vystavovateľ vyjadrenia nie je znalcom. Navyše aj znalec konštatoval, že žuvacie plochy na korunkách by mali byť mierne tvarované, nie hladké, napriek tomu zákonná sudkyňa súdu prvej inštancie uviedla, že s netvarovaným zubom sa dá dobre jesť, čím prekrúca vec.

24. K záveru súdu prvej inštancie, že nebolo dokázané, nie je známe, kto zubné náhrady prebrúsil uviedol, že cudzí lekár nespraví žiadne zmeny na mostíkoch vyrobených iným lekárom, lebo to má zakázané. Vadu oznámil žalovanému hneď, jeho to však nezaujímalo.

25. Žalobca taktiež kritizoval vyjadrenie zdravotnej sestry zubného lekára ako nekompetentnej osoby. Taktiež mal za to, že ani zubná technika nie je oprávnená vyjadrovať sa k lekárskeým veciam. Podľa neho zubná technika vyhotovila mostíky nekvalitne vrátane prebrúsenia kovu na jednom mieste, čo zaplátala iným materiálom. Taktiež závery Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou považoval žalobca za nedostatočné, nakoľko sa jednalo o tzv. dohľad na diaľku, navyše bez uvedenia podkladov pre tieto závery. Trval na tom, že on od úradu žiaden list nedostal, teda ani nemal možnosť reagovať.

26. K znaleckému dokazovaniu žalobca uviedol, že aj keď sú použité materiály na mostíky štandardným materiálom, ktorý je vo všeobecnosti dobre tolerovaným, to ešte neznamená to, že aj u neho sú tiež tolerované, dostal na ne alergiu. Žalovaný mu nedal urobiť alergologický test na kompatibilitu náhrad s jeho organizmom. Potvrdil, že horné mostíky mu boli odstránené iným lekárom a nahradené dočasnými mostíkmi, nakoľko prebrúsený zub sa nedal ničím opraviť. Jednalo sa o chybu buď žalovaného, alebo jeho zubnej techničky. Bol názoru, že znalec konštatoval, že fixné náhrady neboli správne zhotovené. Podľa žalobcu žalovaný sabotoval znalecké dokazovanie, keď zámerne nedodal artikulátor. Uviedol, že žalovaný používal asi päťdesiatročný artikulátor, zastaralý a nepresný, ktorý bol neskôr nahradený modernejšími, presnejšími typmi, s ktorými možno dosahovať oveľa lepšie výsledky pri výrobe koruniek a mostíkov, preto ho znalec nemal. Jedinou stopercentnou možnosťou by bolo zistiť kontakt zubov len použitím pôvodného artikulátora.

27. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný neprebrusoval horné zuby, spravila to zubná technička. K vyjadreniu znalca, že odtlačky sa pri vyberaní z artikulátora zväčša rozbijú uviedol, že v tomto prípade

dodané odtlačky neboli rozbité, preto by sa bolo pri dodaní artikulátora žalovaným dalo presne určiť, že zuby vpredu vrátane päťky sa nedotýkajú a zuby 6 a 7 sú privysoké. Uviedol, že žalovaný vyrobil také dolné náhrady, ku ktorým nikto nedokázal vyhotoviť funkčné horné mostíky, preto museli byť aj dolné mostíky odrezané. Navyše pravý dolný mostík spadol svojvoľne, bez ľudského zásahu. Keďže žalovaný na jeho písomnú reklamáciu nereagoval, podal na neho žalobu.

28. K samotným záverom súdu prvej inštancie žalobca uviedol, že mostíky neboli vyrobené podľa jeho objednávky, hoci za ne riadne zaplatil. Mal za to, že ním reklamované vady sa nedali odstrániť a keďže žalobca na reklamáciu nereagoval, od zmluvy písomne odstúpil.

29. Žalobca tiež napadol skutkové zistenie súdu prvej inštancie, že vrátil len horné mostíky, uviedol, že vrátil všetky mostíky, korunky ostali u žalovaného. Súd prvej inštancie mal teda k dispozícii horné aj dolné mostíky, jeho zistenie, že odovzdal len horné mostíky považoval za účelové, aby prehral súdny spor. Znalec mal možnosť posudzovať všetky mostíky, ktoré mu žalovaný vyhotovil.

30. Žalobca kritizoval závery súdu prvej inštancie uvedené v bode 35. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Poukázal na to, že štandardný materiál nie je kvalitný, kvalitný nie je štandardný. Znalec taktiež poukázal na to, že zuby neboli v kontakte, nebol na zuboch vytvorený povrch na žuvanie, zub, resp. kovová časť mostíka č. 23 bola prebrúsená a zadné horné zuby – korunky neboli nasadené. To všetko spôsobilo, že mostíky sa nedali použiť na trvalé nosenie. Poprel, že by mu žalovaný pri poslednej návšteve bol dal nejaký termín, kedy by mal k nemu prísť na kontrolu, označil to za ničím nedokázané tvrdenie žalovaného, trval na tom, že žalovaný pri poslednej návšteve zamietol jeho reklamáciu.

31. Podľa žalobcu znalecké dokazovanie dokázalo, že žalovaný mu vyrubil vadné mostíky, ktoré sa nedajú používať. Znalec sa vyjadril, že slovo pravdepodobne musel použiť preto, lebo fyzicky by sa dal zistiť problém tak, že znalec by bol prítomný u žalovaného pri obrusovaní zubov aj pri nasadzovaní mostíkov, čo však nie je fyzicky vykonateľné.

32. V ďalšom obsahu odvolania sa žalobca urážlivo vyjadroval na adresu psychického stavu žalovaného od roku 2012, o čom mali svedčiť aj jeho podľa žalobcu nezrozumiteľné vyjadrenia na poslednom pojednávaní vo veci pred súdom prvej inštancie.

33. Dôvody pre vylúčenie zákonnej sudkyne súdu prvej inštancie z prejednávania a rozhodovania veci videl žalobca v tom, že mu na začiatku vyrobila súdny poplatok zo žaloby, hoci v zdravotných veciach (žalobca mal na zrejme na mysli veci náhrady škody na zdraví – poznámka odvolacieho súdu) ho nebol povinný platiť. Zaplatil ho a keď neskôr žiadal o jeho vrátenie, zamietla mu to. Keď prišiel na pojednávanie, žalovaný už sedel v pojednávacej miestnosti so sudkyňou a vo veľkom sa s ňou rozprával, čo je zakázané. O čom sa rozprávali nevie povedať, lebo po jeho vstupe do pojednávacej miestnosti sa rozprávať prestali. Ďalší dôvod vylúčenia zákonnej sudkyne videl v tom, že chcela vec rýchlo skončiť, urobiť tzv. rýchly proces, preto podľa neho odvolala K. I. zo znaleckého dokazovania. Napriek tomu, že ju upozornil, že navrhol znalecké dokazovanie, ukončila spor s tým, že dokazovanie je bezdôvodné, v dôsledku čoho spor prehral (žalobca má na mysli prehral vo význame, že mu bola v poradí prvým rozsudkom súdu prvej inštancie v tejto veci zamietnutá žaloba). Napriek jej ubezpečeniu, že po zrušení znaleckého dokazovania dostane zaplatený preddavok vo výške 1 000,- € asi za 2 týždne, musel asi po 9 mesiacoch poslať na súd prvej inštancie predžalobnú výzvu, pričom vrátenie peňazí trvalo ešte mesiac. Ďalší dôvod vylúčenia videl v tom, že po vrátení veci z odvolacieho súdu podal návrh na rozšírenie žaloby, ktorý zákonná sudkyňa zamietla ako bezdôvodný, pričom stačilo položiť znalcovi dve otázky navyiac. Na poslednom pojednávaní okrem toho, že vysvetľoval, ako vznikol rozdiel medzi sumou 1 920 a 1 980,- €, čo sudkyňa zrejme ani nedala do zápisnice, mal možnosť povedať len 1 a pol vety. Zobrala mu slovo, následne právny zástupca žalovaného a žalovaný mohli rozprávať, koľko chceli. Tvrdil, že nedostal slovo ani na záverečnú reč, znalcovi mohol predtým položiť len jednu otázku. Podľa žalobcu zákonná sudkyňa vyhodnotila dôkazy, ako chcela, lekársku správu z roku 2015 ním predloženú si ani nevšimla, hoci tam je opísaný stav jeho zubov a čo treba spraviť. Naproti tomu podľa žalobcu sfaľšovanú lekársku dokumentáciu žalovaného brala ako hodnoverný doklad, hoci dokumentácia bola vedená v rozpore s vyhláškou ministerstva zdravotníctva. Aj list „zubárskeho spolku“ použila ako silný dôkaz proti nemu, hoci na ňom nie je uvedené ani jeho meno. Taktiež žalovaný počas obdobia, keď bol súdny spis u znalca, odovzdal súdu veľa listín, ktoré žalobca od súdu vopred nedostal, videl ich len pár sekúnd a nevie, čo je v nich napísané. Podľa žalobcu aj znalecký posudok vyhodnotila sudkyňa v jeho neprospech vytrhávaním

veci z kontextu. Poukázal tiež na to, že najprv dostal len časť znaleckého posudku (podľa neho preto, aby ho nemohol použiť na pojednávaní) a až na jeho výslovnú žiadosť dostal originál a úplný výťah posudku. Z toho vyvodil, že je zrejme, že prehrá.

34. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v prípade potreby zrušil a vec prikázal inému okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie so zohľadnením, že je ťažko zdravotne postihnutý a problémy mu robí aj cestovanie, alternatívne aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a jeho žalobe vyhovel.

35. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu považoval rozsudok súdu prvej inštancie za správny a zákonný, rešpektujúci pripomienky a právny názor odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení sp. zn. 17Co/107/2019 zo dňa 29.06.2020. Mal za to, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, posúdil vady a nároky zo zodpovednosti za vady. Ani po vykonanom znaleckom dokazovaní žalobca nepreukázal svoje tvrdenia o vadách zubnej náhrady ako funkčného celku, neuniesol dôkazné bremeno. Žalovaný preto navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

36. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného (odvolacej replike) v podstate stručnejšie zopakoval svoju argumentáciu uvedenú už v odvolaní, navyše príčiny dôvodov zaujatosti zákonnej sudkyne súdu prvej inštancie špecifikovaných v odvolaní videl v tom, že sa osobne pozná so žalovaným a prijala od neho úplatok.

37. Žalovaný v odvolacej duplike trval na tom, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, preto je napadnutý rozsudok v jeho neprospech. Uviedol, že zrejme uniklo pozornosti žalobcu, že zubnú náhradu nie je možné posúdiť ako funkčný celok, nakoľko sa ako celok nezachoval, žalobca svojím konaním zapríčinil znehodnotenie zubnej náhrady ako výrobku dodaného na zákazku. Dôvody zaujatosti zákonnej sudkyne súdu prvej inštancie a ich príčiny uvedené žalobcom v odvolaní a jeho odvolacej replike žalovaný označil za nepravdivé, najmä tvrdenia, že sa so žalovaným rozprávala v neprítomnosti žalobcu, osobne sa pozná so žalovaným a prijala od neho úplatok. Žalovaný mal za to, že v prejednávanej veci konala nestranné a nezaujaté a dôkladne sa vysporiadala so skutkovou a právnou stránkou veci.

38. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 ods. 1 C. s. p. preskúmal vec v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich v zmysle § 380 ods. 2 C. s. p. v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok, ktoré vady nezistil, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vo svojich výrokoch vecne správny a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdiť. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vo veci samej, na toto v celom rozsahu poukazuje (s výnimkou záveru súdu prvej inštancie ohľadne dôsledku spojeného s nevrátením dolného zubného mostíka žalovanému zo strany žalobcu spočívajúcom v automatickom zamietnutí žaloby, ktorý však vzhľadom na dôvody uvedené nižšie nebol rozhodujúci pre právne posúdenie veci) a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku reagujúc na odvolacie dôvody žalobcu uvádza:

39. Na úvod odvolací súd poznamenáva, že odvolanie je opravným prostriedkom slúžiacim na preskúmanie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, záverov súdu prvej inštancie a postupu prechádzajúceho tomuto rozhodnutiu, odvolacími dôvodmi uvedenými v § 365 C. s. p. sa majú napádať procesný postup a zistenia a závery súdu prvej inštancie uvedené v napadnutom rozhodnutí, nie vyjadrenia protistrany, odvolateľ má v zmysle § 363 C. s. p. uviesť, v čom vidí nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, z akých dôvodov rozhodnutie považuje za nesprávne, nie opätovne sa vyjadrovať k vyjadreniam protistrany (viď úvod odvolania), ku ktorým sa už vyjadroval v konaní pred súdom prvej inštancie. Úlohou odvolacieho súdu je zistiť, či súd prvej inštancie postupoval správne, či jeho postup nie je zaťažený vadami a či v napadnutom rozhodnutí vec správne posúdil po skutkovej a právnej stránke, nie k posúdeniu veci protistranou odvolateľa v konaní pred súdom prvej inštancie.

40. K žalobcovmu hodnoteniu dôkaznej sily jednotlivých dôkazov predložených žalovaným v konaní pred súdom prvej inštancie - písomnému vyjadreniu zdravotnej sestry žalovaného, vyjadreniu Slovenskej komory zubných technikov, či stanovisku Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou odvolací súd uvádza, že tieto dôkazy mali v konaní pred súdom prvej inštancie podpornú povahu, rozhodujúcim v tomto spore bolo vykonané znalecké dokazovanie písomným znaleckým posudkom, ako aj výsluchom

znalca pred súdom prvej inštancie na súdnom pojednávaní. Ako už uviedol súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd vo svojom predošlom zrušujúcom uznesení, súdu v civilnom sporovom konaní neprináleží preskúmať stanovisko Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako kompetentného orgánu v zmysle zákona o zdravotnej starostlivosti k správnosti poskytnutej zdravotnej starostlivosti žalobcovi zo strany žalovaného, predmetom tohto konania je len posúdenie väd diela – zubných mostíkov uplatnených žalobcom u žalovaného a uplatnených nárokov zo zodpovednosti za vady v zmysle Občianskeho zákonníka.

41. Žalobca v odvolaní viackrát tvrdí, že horný zubné mostíky už boli vyrobené nekvalitne, boli zubnou technikou prebrúsené na jednom mieste, čo bolo zaplátané iným materiálom. Znalecké dokazovanie to však nepotvrdilo, znalec v konaní síce uviedol, že zistil uvedenú vadu, avšak nevedel uviesť, kým a kedy bola spôsobená, prikláňal sa (len) na základe opisu väd mostíkov zo strany žalobcu k názoru, že k prebrúseniu došlo až pri snahe riešiť stav po ich nasadení, keď zubné náhrady na jednej strane ústnej dutiny neboli podľa (nepreukázaného) tvrdenia žalobcu v dotyku. Uviedol, že zväčša sa to tak v praxi robí, aj keď to nie je správny postup a zväčša to nevedie k želanému výsledku, avšak zdôraznil, že nevie stopercentne potvrdiť, že tomu tak bolo aj v tomto prípade, pretože chrup žalobcu v ním popisovanom stave v roku 2012 nevidel, od toho času je značne zmenený ďalšími zásahmi zo strany iných zubných lekárov, preto (okrem ďalšieho znalcom uvedeného dôvodu) by už nepomohlo ani predloženie artikulátora zo strany žalovaného, ktorý bol použitý v čase tvorby zubných náhrad. Nemožno teda súhlasiť s názorom žalobcu, že žalovaný nepredložením artikulátora sabotoval znalecké dokazovanie. Odvolací súd sa preto stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne ním tvrdených väd zubných mostíkov svojím pričinením, svojím neštandardným spôsobom riešenia reklamácie – sňatím protetickej zubnej náhrady - horného mostíka iným lekárom bez toho, aby bol stav protetickej zubnej náhrady zdokumentovaný a odborne posúdený ešte v čase, kedy sa nachádzal v ústnej dutine žalobcu a zaslaním tejto náhrady v liste žalovanému. Odvolací súd dodáva, že ak bol žalobca presvedčený, že žalovaný by odmietol reklamáciu riešiť a stav chrupu zdokumentovať, mohol sa už vtedy za účelom zabezpečenia dôkazu pre prípadné súdne konanie obrátiť na odborne spôsobilú osobu v príslušnom odbore a odvetví. Žalobca v odvolaní neupresnil svoje tvrdenia, že sa obrátil na troch znalcov, dvaja ho odmietli a jeden neodpovedal v tom smere, v akom období tak žalobca mal učiniť, či ešte pred sňatím horných mostíkov, alebo až potom a navyše tieto svoje tvrdenia ani v konaní nepreukázal.

42. Žalobca ďalej v odvolaní tvrdí, že sadrové odliatky neboli rozbité, hoci znalec uviedol, že sa zväčša pri vyberaní z artikulátora rozbijú. Žalobca však nevysvetlil, z akého dôvodu sa v jeho prípade malo postupovať inak a zachovali sa a v konaní nepredložil o tom dôkaz, naopak v odvolaní tvrdí, že študijné modely neboli vyhotovené vôbec a neodovzdávajú sa pacientovi, lebo sú to len sadrové odliatky a fotografie, ktoré žalovaný predložil súdu on neobdržal, boli vyrobené dodatočne, nevie pre koho s poznámkou, že žalovaný asi sebe robil mostíky a toto odfotil. Žalobca teda ako keby na jednej strane tvrdil, že sadrové odliatky doteraz existujú, na druhej strane tvrdí, že neboli vyhotovené vôbec a v konaní boli skúmané fotografie iných sadrových odliatkov, čo však v konaní pred súdom prvej inštancie nenamietal. Navyše znalec pri svojom výsluchu na pojednávaní konanom dňa 25.04.2022 neuviedol, že sadrové odliatky sa pri vyberaní z artikulátora zväčša rozbijú, uviedol, že sa rozlámu (teda nie zväčša, ale vždy). Uviedol: „Aj keby som mal pôvodný artikulátor, po skončení práce sa modely dajú z artikulátora preč, tá sadra sa rozláme a už aj ex post keby sme chceli zreprodukovať, môže dôjsť k chybe vo výške artikulácie a už by sme nedostali jednoznačný a stopercentný záver.“ (vid zápisnica o pojednávaní a zvukový záznam z neho).

43. Na margo vyjadrenia žalobcu v odvolaní ku konštatovaniu súdu prvej inštancie v bode 11. odôvodnenia napadnutého rozsudku, že v liste, ktorým žalobca uplatnil u žalovaného vady zubných mostíkov zároveň uviedol, že vracia len horné mostíky a dolné vráti potom, ako mu budú vyrobené nové iným lekárom, že to nie je správne, správne to znie, že dolné mostíky vráti potom, keď mu ich iný zubný lekár odstráni zo zubov a neviazal to na výrobu nových náhrad, odvolací súd uvádza, že v predmetnom liste na č. I. 3 spisu, ako aj v samotnej žalobe na č. I. 1 spisu žalobca uviedol, že dolné mostíky vráti žalovanému po vyrobení nových iným lekárom, alebo priamo na súdnom pojednávaní. Súd prvej inštancie teda uviedol iba to, čo samotný žalobca v predmetných dokumentoch.

44. Navyše vzhľadom na dôvody uvedené vyššie – nemožnosť zistenia (preukázania) väd zubných náhrad vzhľadom na značný časový odstup a značnú zmenu stavu chrupu žalobcu nie je pre rozhodnutie

tohto sporu významné, či je správny záver súdu prvej inštancie o nespornom skutkovom tvrdení žalovaného, že žalobca mu vrátil doposiaľ len horné mostíky, dolné neboli ani v súdnom konaní predložené. Len pre úplnosť však odvolací súd uvádza, že nesúhlasí len so záverom súdu prvej inštancie, že žalobu bolo z dôvodu ich nevrátenia žalovanému nutné v časti žalobcom požadovaného vrátenia sumy 720,- Eur za dolné mostíky zamietnuť aj v prípade preukázania vady protetickej náhrady, pretože v dôsledku ich nevrátenia sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne neobohatil. Jedná sa totiž o jeden z prípadov, kedy súd nie je viazaný žalobným návrhom a v zmysle § 216 ods. 2 C. s. p. môže prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, pretože určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Z ustanovenia § 457 O. z. vyplýva, že ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Za splnenia predpokladu, že by bol žalobca platne uplatnil právo na zrušenie zmluvy pre uplatnené a preukázané neodstrániteľné vady zubných náhrad, pre ktoré by ich nebolo možné používať, bolo by to malo za následok zrušenie zmluvy o zhotovení veci na zákazku. Ak teda žalobca titulom bezdôvodného obohatenia z právneho dôvodu, ktorý odpadol požadoval v žalobe len vrátenie peňazí za zhotovené dolné mostíky, súd prvej inštancie by bol mohol sám uložiť žalobcovi protipovinnosť vrátiť žalovanému ním zhotovené dolné zubné mostíky. Ako však už odvolací súd uviedol, úvahy uvedené v tomto bode odôvodnenia jeho rozhodnutia nemajú vplyv na výsledok sporu.

45. Pokiaľ žalobca namietal aj v tomto v poradí druhom odvolaní v spore zaujatosť zákonnej sudkyne súdu prvej inštancie JUDr. Kataríny Červenkovej, odvolací súd ním tvrdené dôvody jej zaujatosti opätovne nezistil. Žalobca zaujatosť zákonnej sudkyne vidí v jej procesnom postupe – (podľa žalobcu nesprávnom) vyrubení súdneho poplatku zo žaloby na náhradu škody na zdraví, resp. v zdravotných veciach, odvolaní pôvodného znalca K. I. zo znaleckého dokazovania, ukončení sporu v poradí prvým rozsudkom bez ohľadu na žalobcom navrhnuté znalecké dokazovanie pre jeho bezdôvodnosť, dlhotrvajúcom vracaní žalobcom pôvodne zloženého preddavku na jeho trovy, zamietnutí jeho návrhu na rozšírenie žaloby po vrátení veci odvolacím súdom, vyhodnotení dokazovania v jeho neprospech, doručení kompletného znaleckého posudku až na jeho žiadosť. V zmysle § 49 ods. 3 C. s. p. dôvodom pre vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v (prípadne aj nesprávnom) procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti. Navyše považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že žalobca sa mylne domnieva, že podal žalobu o náhradu škody na zdraví, ako už bolo uvedené vyššie, ako aj v poradí prvom rozsudku súdu prvej inštancie, predmetom tohto konania nie je náhrada škody na zdraví, ale nároky zo zodpovednosti za vady diela – zubných mostíkov. Pôvodne nariadené znalecké dokazovanie (navyše iným zákonným sudcom pre dlhodobú (viac ako šesť týždňov trvajúcu) neprítomnosť zákonnej sudkyne, ktorého vykonaním bol pôvodne poverený súdny znalec K. I., bolo následne zákonnou sudkyňou zrušené (aj keď nesprávne) z dôvodu údajne absentujúceho návrhu na takéto dokazovanie, resp. jeho odvolania a súdny znalec bol de facto odvolaný z dôvodu, že napriek urgenciám a poriadkovým pokutám znalecký posudok nevypracoval. Preto po opätovnom nariadení nového znaleckého dokazovania na pokyn odvolacieho súdu bol do konania pribratý na jeho vykonanie iný súdny znalec. Proces vracania zloženého preddavku nie je závislý len na osobe sudcu, do rozhodovania o tom a samotnej realizácii rozhodnutia je zapojený vyšší súdny úradník a ďalší administratívny aparát (napr. účtáreň). Vyhodnotenie dokazovania je vecou súdu, spravuje sa pritom ust. § 191 C. s. p., podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Nie je dôvodom zaujatosti sudcu, ani porušením práva strany sporu na spravodlivý proces, že súd sa nestotožní s hodnotením dokazovania stranou sporu. Navyše, ako bolo uvedené vyššie, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k správneému záveru o neunesení dôkazného bremena o existencii žalobcom tvrdených väd diela. Žalobca v odvolaní označil ako rozhodnutie, proti ktorému odvolanie smeruje len v poradí druhý rozsudok súdu prvej inštancie v tomto spore, nenapádal ním rozhodnutie mu predchádzajúce o zamietnutí jeho zmeny žaloby, resp. návrhu na rozšírenie žaloby. Aj keď proti samotnému uzneseniu, ktorým súd rozhodne o pripustení, resp. nepripustení zmeny žaloby nie je v zmysle § 355 ods. 2 a § 357 C. s. p. prípustné odvolanie, v zmysle § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej (rozsudku) možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej (v tomto prípade uznesenie o nepripustení zmeny žaloby) má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Žalobca v odvolaní neuviedol, v čom spočívala ním navrhovaná zmena žaloby, jej rozšírenie, ani z akého dôvodu je rozhodnutie súdu prvej inštancie o nepripustení zmeny žaloby nesprávne, len považuje takéto rozhodnutie za dôvod pre vylúčenie zákonnej sudkyne. K nedoručeniu kompletného znaleckého

posudku mohlo dôjsť aj nedopatrením, chybou administratívneho aparátu vykonávajúceho doručovanie na pokyn sudcu.

46. Ako ďalší dôvod zaujatosti zákonnej sudkyne žalobca v odvolacom konaní uviedol, že keď prišiel na pojednávanie, žalovaný už sedel v pojednávacej miestnosti so sudkyňou a rozprávali sa vo veľkom, že sa zákonná sudkyňa so žalovaným osobne pozná a prijala od neho úplatok, aby rozhodla v neprospech žalobcu. Tieto žalobcom tvrdené dôvody zaujatosti sudcu sú síce v zmysle § 49 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti) spôsobilými dôvodmi pre vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu, neboli však ničím preukázané.

47. Napokon žalobca namietal ako dôvod zaujatosti zákonnej sudkyne danie väčšieho priestoru na uplatnenie prostriedkov procesnej obrany žalovanému, resp. jeho právnomu zástupcovi oproti žalobcovi na uplatnenie prostriedkov procesného útoku na poslednom pojednávaní, tj. porušenie princípu rovnosti zbraní ako súčasť práva na spravodlivý proces. Z obsahu spisu odvolací súd ani tento dôvod nezistil. Zo zvukového záznamu z pojednávania konaného dňa 25.04.2022 pred súdom prvej inštancie, ako aj z obsahu zápisnice o tomto pojednávaní vyplýva, že po otvorení pojednávania, oboznámení strán sporu s výsledkom prípravy pojednávania a po pristúpení k výsluchu znalca so súhlasom oboch sporových strán a kladení otázok znalcovi súdom prvej inštancie a žalovaným (ktorý výsluch navrhol), bol daný priestor na kladenie otázok znalcovi aj žalobcovi, ten položil len jednu otázku. Na výslovnú otázku zákonnej sudkyne na obe strany sporu, či majú ešte nejaké otázky na znalca žalobca aj žalovaný uviedli, že nie, žalobca sa chcel vyjadriť len k vyjadreniu žalovaného prednesenému na pojednávaní, čo mu bolo po ukončení výsluchu znalca umožnené. Okrem prednesu, kde vysvetľoval rozdiel medzi sumou uplatnenou v žalobe a v liste, ktorým uplatnil vady u žalovaného, žalobca reagoval aj na ďalšie vyjadrenia žalovaného na pojednávaní a po otázke zákonnej sudkyne na strany sporu, či majú návrhy na doplnenie dokazovania tieto zhodne uviedli, že nemajú. Následne im bol daný priestor na záverečné zhrnutie ich vyjadrení, vyjadrenie sa k dokazovaniu a právnej stránke veci (tzv. záverečnú reč) v zmysle § 182 C. s. p. Žalobca toto právo využil. Po skončení záverečnej reči na otázku zákonnej sudkyne: „To je všetko?“ uviedol: „Áno.“ Následne využil právo záverečnej reči právny zástupca žalovaného. Po jej ukončení vyhlásil súd prvej inštancie uznesením dokazovanie za skončené a bol vyhlásený napadnutý rozsudok, dané stručné odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Súd prvej inštancie už neumožnil žalobcovi komentovať odôvodnenie rozsudku, na to strany sporu v zmysle Civilného sporového poriadku nemajú právo, nakoľko prostriedky procesného útoku, resp. obrany môžu uplatňovať len do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (§ 154 C. s. p.) Na uplatnenie prípadného nesúhlasu, či výhrad voči rozsudku súdu prvej inštancie slúži práve odvolanie (o čom zákonná sudkyňa súdu prvej inštancie žalobcu poučila), pričom žalobca túto možnosť využil.

48. Napokon pre úplnosť odvolací súd uvádza, že žalobca sa žalobou domáhal vrátenia ceny zaplatenej za zubné náhrady titulom nároku zo zodpovednosti za ich vady, nedomáhal sa osobitne vrátenia sumy 60,- Eur titulom zaplataenia zálohy za niečo, čo nebolo vôbec žalovaným dodané, zhotovené. Na to, aby súd mohol o takomto nároku rozhodnúť, bolo potrebné učiniť zo strany žalobcu zmenu žaloby spočívajúcu v rozšírení uplatneného práva, resp. uplatnení aj iného práva, ako aj tomu zodpovedajúcom podstatnom doplnení rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe v zmysle § 140 C. s. p. Takúto zmenu žaloby žalobca v priebehu konania pred súdom prvej inštancie neučinil, preto o nej súd prvej inštancie nemohol rozhodnúť, či ju pripúšťa, alebo nie. V odvolacom konaní už zmena žaloby v zmysle § 371 C. s. p. prípustná nie je.

49. Odvolací súd v zmysle § 379 písm. a) C. s. p. preskúmal aj od I. výroku vo veci samej závislý II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. Súd prvej inštancie rozhodol v rozsudku o náhrade trov konania podľa pomeru úspechu strán sporu vo veci v zmysle § 255 ods. 1 C. s. p., nakoľko žalovaný mal plný úspech vo veci. Tento výrok je vykonateľný, pretože ním bola uložená aj povinnosť a lehota na plnenie. Preto odvolací súd aj tento výrok napadnutého rozsudku ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdil.

50. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože aj v odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný, keďže

odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Aj o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, z toho dôvodu určil aj odvolací súd začiatok lehoty na plnenie náhrady trov odvolacieho konania podľa § 232 ods. 2 C. s. p. od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

51. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1

C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 C. s. p.).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 C. s. p., resp. dovolanie má vady podľa § 429 C. s. p. napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 C. s. p. v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie vád a jeho poučení o následkoch neodstránenia vád dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) C. s. p. v spojení s § 436 ods. 1 C. s. p.).